

Voksen- og Ungdomsundervisere omfatter ikke lærere, der er ansat af andre udbydere af danskundervisning end sprogcentre. Jeg mener nu ikke, at dette indebærer en konkurrenceforvridning mellem sprogcentre og andre udbydere, idet der næppe vil være den store forskel på lønniveauet på sprogcentre og hos andre udbydere.

Spørgsmål 7:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 8. november 2002 fra Foreningen af Ledere ved Sprogcentre.

Folketinget

Folketingets Integrationsudvalg

Christiansborg

1240 København K

8. november 2002

Vedr. FLS' foretræde for udvalget den 12. november 2002

Foreningen af Ledere ved Sprogcentre (FLS) konstaterer, at der er lagt op til ændringer af integrations- og sprogcenterlovgivningen pr. hhv. 1. januar 2003 og 1. januar 2004. Den sidste større lovændring fandt sted pr. 1. januar 1999, hvor opgaven overgik fra amtlig til kommunal sammenhæng og læse- og undervisningsplaner blev kraftigt strammet op. Resultaterne af 1999-ændringer var planlagt til evaluering, men den evaluering er aldrig blevet gennemført. Der synes dog at være enighed mellem aktørerne på området (ministerium, kommuner, sprogcentre og KL) om, at tiden siden 1999 har været præget af et meget højt kvalitetsløft. Der synes også at være enighed om, at dette bl.a. skyldes den meget kraftige reduktion af antallet af udbydere.

Et af hovedargumenterne i forbindelse med lovændringen pr. 1999 var etableringen af et enstrengt system med ansvar for kvaliteten i hele integrationstilbuddet placeret ét sted. FLS konstaterer, at dette grundsynspunkt med det nye lovforslag nu delvis forlades igen, idet ansvaret for kvaliteten af danskundervisningen hos de nye udbydere forskydes fra kommunalt til statsligt niveau – fra det nære til det fjerne.

FLS tager til efterretning, at et af hovedsigterne med det foreliggende lovforslag er at bryde det såkaldte sprogcentermonopol.

Lederforeningen byder den frie konkurrence velkommen, men er betænkelig ved, at konkurrencevilkårene ikke er ens. Sprogcentre stilles i forhold til de andre udbydere i en vanskelig situation konkurrencemæssigt. Dette gælder bl.a. på følgende områder:

- Sprogcentre skal afholde prøver for de andre udbydere til en pris, der ikke dækker de faktiske omkostninger.
 - Sprogcentre skal udbyde hele registret af undervisning, mens de andre udbydere kan nøjes med at tilbyde de økonomisk mest attraktive dele. Dette kan medføre prisdifferentiering fra sprogcentrenes side, således at der for kursister, der deltager i undervisningen på små hold (f.eks. analfabeter), skal betales en væsentlig højere pris end for f.eks. veluddannede kursister. Dette vel og mærke i en situation, hvor det statslige tilskud til kommunerne er ens uanset kursistbaggrund. Dette forhold forventes først ændret pr. 1. januar 2004.
 - Sprogcentre betaler mellem 1 % og 3 % af omsætningen for at få varetaget et lokalt tilsyn af centerkommunen. De andre udbydere synes at få denne ydelse gratis af Integrationsministeriet.
 - Kursister på sprogcentre har en række bekendtgørelsessatte klageadgange. Dette forventes ikke tilsvarende at kunne ske hos en anden udbyder. Dermed svækkes kursisters retsstilling hos andre udbydere alvorligt.
 - I og med de to meget forskelligartede tilsynsmyndigheder kan man frygte et meget uensartet tilsyn i omfang og karakter.
 - Sprogcentre er underlagt gældende overskoms mellem Kommunernes Landsforening og Lærernes Centralorganisation, mens de nye udbydere er stillet frit.
- Lederforeningen vil anbefale, at konkurrencevilkårene gøres mere lige ved, at prøveprisen justeres, at tilsynsmyndigheden bliver den samme for begge udbydertyper, og at andre udbydere også forpligtiges til at optage alle kursisttyper.
- På en række områder er lovforslaget med tilhørende bemærkninger uklart. Det gælder f.eks.:
- Gælder kravet om, at uddannelses- og erhvervsvejledning skal tilknyttes undervisningen såvel for sprogcentre som for nye ud-